

El claustre té una funció molt important dintre dels monestirs, ja que els seus espais es distribueixen a partir del claustre. Per altra banda és per on entra la llum i es renova l'aire, és el lloc on es recull i s'emmagatzema l'aigua, és l'espai del monestir que simbolitza la vida i el paradís.

El claustre del *Monestir de les Avellanes* fou construït a finals de segle XII. És la construcció més antiga del monestir, i és també l'element que reflecteix l'austeritat i la senzillesa que cercaven els premonstratesos.

D'estil [romànic](#), la seua planta descriu un rectangle gairebé perfecte. Les quatre galeries del claustre estan cobertes per una coberta de volta d'aresta, d'època moderna. Hi ha elements que evidencien que la coberta primitiva no era igual, probablement era una coberta encara més senzilla amb embigat de fusta que sostenia la teulada de les galeries.

.

La meitat de les ales del claustre són originals, mentre l'altra meitat ha patit moltes reformes, a causa de les guerres en que s'ha saquejat, incendiat i malmès. Durant la guerra de successió les tropes borbòniques van saquejar i incendiar el Monestir.

Les quatre galeries estan formades per columnes aparellades amb les bases àtiques, ja molt desgastades pel pas del temps. Els capitells són allargats, la majoria llisos, tot i que en alguns s'hi poden contemplar [baixos relleus](#) de figures animals, vegetals i alguna d'humana. No se sap perquè alguns [capitells](#) estan decorats amb relleus i altres no. Es diu que els relleus s'anaven fent a mesura que algunes famílies feien donacions al monestir.

Damunt de les columnes hi podem veure els [àbacs](#), decorats amb petites i senzilles dents de serra. Sobre aquests hi veiem els [arcs de mig punt](#), típics de l'estil romànic.

Els dos costats més llargs del claustre estan formats per 11 arcs de mig punt, i els més petits per 8. A la meitat de cada ala del claustre, així com a l'angle on s'ajunten, hi trobem una

pilastra rodejada de 4 columnes, que enllaça les diferents ales i alhora ajuda a suportar el pes de la coberta.

Actualment el pati central del claustre està cobert per gespa i al centre hi ha una estàtua des de l'any 1947 dedicada a Sant Marcel·lí Champagnat. Antigament però era una zona enjardinada, i al centre hi havia el pou que recollia les aigües. La zona del claustre era també un espai d'enterraments, ja sigui dels mateixos canonges, com de famílies adinerades que podien pagar-se la sepultura en aquest lloc.

Al voltant del claustre s'hi distribueixen les diferents sales del Monestir: la sala capitular, l'església, la comunitat, el refectori antic, les habitacions i finalment el menjador actual. Antigament donava entrada també al *calefactori* (sala d'estar amb estufa el mig).